

Головна (/) / Як Хмельниччина зустріла триденний шелтер "Мандрівний Старобільськ"

Мандрівна команда вкотре збирається з трьох точок – Черкас, Дніпра й Ужгорода. Доїжджаємо до славного Хмельницького. Декому випадає нагода зустріти ранок на вокзалі. Далі – до Ярмолинців. Це всього 30 км від міста. Там і відбулася основна частина подій пересувного культурного шелтера впродовж 18 – 20 грудня. До Хмельницького теж вдається зганяти. Але хай ця розповідь буде поступовою.

День старту

Всяляємося у гуртожиток ярмолинського ліцею. Це гостинний жест від місцевої громади, за що ми неймовірно вдячні. Кілька годин на обстеження місцевості – і рушаємо проводити перші події "Мандрівного Старобільська" у Ярмолинській публічній бібліотеці за підтримки Міжнародного фонду "Відродження".

Ярмолинчани знайомляться з фотографіями літньо-осіннього і зимово-весняного Старобільська. Дізнаються про місцевих фотографів, світлини яких наповнюють цю однойменну фотовиставку.

Починається артток – подкаст-розмова про сучасне мистецтво з фотографіями Оленою Кінашук з Ярмолинців і Валерією Томіліною з Харкова. Торкаємося проблеми закарбування війни у фотографії, професійну реалізацію і відтворення різних образів у фото. Артток завершується, але гості ще довго спілкуються за лаштунками й діляться власними творчими роботами.

Переводимо подих, уможуємося на стільцях, накручуємо колонки й починаємо літературну антилекцію. Цього разу відеоряд звернення авторів-військових доповнює Роман Буданов – письменник і військовослужбовець з Луганщини, який нещодавно видав свою дебютну прозову книжку "Стахановський рух".

Тож, слухаємо, як решта авторів, серед яких Артем Полежака, Ліза Жарікова, Вахтанг Кіпіані та Дмитро Лазуткін, зачитують уривки зі своєї творчості, а також запитують у читачів різне з рубрики "Питання від військових цивільним".

День середульший

Помітно поспішаємо до бібліотеки. Колеги вже облаштували простір для наступного івенту. Умикаємо трансляцію і мікрофони публічної дискусії "Містяни і нові місцеві: як ми єднаємося". Якщо раптом ви вже бачили подібну назву в статтях про нашу поїздку до Кропивницького чи Нововолинська, то не дивуйтеся, то так треба. Ми проводимо дискусію за однією й тією ж темою задля порівняння й корисних висновків для подальшої роботи. Так от, бачимося з представниками місцевої селищної ради, волонтерами, переселенцями з Луганщини і Донеччини, культурними працівниками. Переселенки з Попасної та Слов'янська розповідають про перші дні адаптації у новій для себе громаді, зокрема про комунікацію з містянами і формати, що продовжують об'єднувати до сьогодні.

"У мене знайомство з громадою вийшло швидке. У гуманітарному центрі мене запросили у бібліотеку. Часто буваю у селищній раді. Зараз тут маю багато друзів", – розповідає пані Валентина з Попасної.

Її доповнює Наталя Шевченко, багатодітна мама і волонтерка з Донеччини:

"Їхали поїздом Хмельницький – Костянтинівка. Коли приїхали в Ярмолинці, то люди бачили, що ми не місцеві. І вони самі з нами знайомилися. Ми стали, як рідні. Нас активно залучають. Часто дзвонимо своїм на Донбас, розказуємо, як воно".

Ярмолинчани зауважили, що зараз така взаємодія між місцевою громадою і переселенцями перейшла в особисті відносини. Люди стали ближчими й відвертішими. Також переселенці охоче пропонують містянам власний ресурс. Як-от жителі Запорізької області, які підкорили місцевих смачною капустою. Або ж фотомитці і художники з інших регіонів, котрі надають якісну послугу в містечку.

Антилекція у Хмельницькому

Отож ви вже збагнули, що в Хмельницькому нам таки вдалося побувати значно довше. І все завдяки антилекції "Українські письменники у пікселі". Знайомимо з форматом Хмельницьку обласну універсальну наукову бібліотеку. Виводимо на їхньому екрані вже знайоме вам відеозвернення від письменників і розкачуємо дискусію з учасниками, серед яких студенти Ліцею Державної прикордонної служби. Молодь активно насилає поради, як просувати творчість від сучасних авторів серед своїх однолітків, адже про це питає у своєму відео Єлизавета Жарікова. Дуже зворушують їхні думки навколо запитань від авторів про відбудову України та її героїв.

День фінальний

Завершуємо "Мандрівний Старобільськ" подвійним акселом – творчою майстернею для дітей і поетично-музичним квартирником для всієї ярмолинецької громади. Чи було гучно? Так, і там, і там.

Під час майстерки робили з дітьми різдвяні листівки з ялинкою і сніговиком. Потім намагалися допомогти дитячій бібліотеці позбирати залишки матеріалу з килима.

Квартирник став поетично-прозовою сценою для авторок Тетяни Безушко з Ярмолинців, Наталії Михайлової з Мирної Долини Лисичанської громади та Настуні Літаш зі Старобільська. Звучали опоетизовані спогади про дім, зворушливі новели і романтична поезія, від якої мліло під ложечкою.

Далі увірвалася музична сцена, яку розколювали Рома Міронов з гурту Snakehunters (Старобільськ/Черкаси), брати Євген та Вадим Гжегожевські з Ярмолинців і музикант Сергій Летучий зі Старобільська.

Невпинно підстрибуємо на стільцях. Декому вже просто неможливо всидіти. Наші телефони невпинно записували кожен секунду, адже таке рідко де побачиш і почуєш.

З'ясувалося, що в залі – значно більше письменників, ніж здавалося. Тому зафіналили подію теплими розмовами з ними. Це до того, що мандрівна бібліотекарі отримали в подарунок книги від авторів з підписами. А ще кілька кілограмів яблук, мед і дуже міцні обійми.

Пресслужба Good library

Політика коментування Good Library

Коментарі з посиланнями проходять премодерацію. Впевніться, що Ваші посилання не ведуть на сайти з сумнівним вмістом.

Зрозуміло

0 Коментарів

Увійти ▼

Розпочати обговорення...

УВІЙТИ ЗА ДОПОМОГОЮ

АБО ЗАРЕЄСТРУВАТИСЬ У DISQUS ?

Ім'я

Поділитися

Найкращі Найновіші Найстаріші

Залиште перший коментар.